

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΟΥΪΖΑ

Στῆς ζωῆς τὸ ταξίδι,
— τὶ ταξίδι γοργό! —
λίγης ὥρας παιχνίδι
σὲ λαχτάρια ἐγώ...

Σὲ φωτόλουτρη μύτρα,
κάπια νύχτα θολή,
μεθυμένος σοὶ πήρα
πληρωμένο φιλί.

Τότες ἦμουν στὴν πρώτη
τοῦ καμποῦ ἀπελευθία.
Φλογισμένη μὲ τὴν πύξη
καὶ ζητησὸς θροσιῶν...

Μὰ σὰ μείναμε μόνον,
ὦ Λουίζα μικρή,
τὴν καρδιά μας ποιοὶ πόνοι
πλημμυρίσαν πικροὶ!

Γι' ἄλλη κλαίω, πληγωμένος,
καὶ μεθῶ νὰ ξεχνῶ.
Τῆς ἀγάπης διωγμένος
ἀπὸ γῆ κι' οὐρανό.

Γι' ἄλλο κλαῖς. Κι' ἂν τὸ μάτι
σοῦ θακροῦσε φριχτά —
γκρομεὸς, δόλος, ἀπάτη
χάσκουν μπρός σου ἀνοιχτά.

Κι' οἱ δυὸ πόνοι ἐνωμένοι,
νοιώσαν τέτοια χαρά,
τῆ χαρᾷ πού μᾶς δένει
μιὰ, μὰ αἰῶνια φορᾷ.

Στῆς ζωῆς τὸ ταξίδι,
— τὶ ταξίδι γοργό! —
λίγης ὥρας παιχνίδι —
ο' εἶδα, ο' ἔφασα ἐγώ...

Ρήγας Γκόλφης

ΤΟ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ

Τὸν πόνο σου ἦρθες γιὰ νὰ πῆς, στὴν ἐκκλησιὰ τὸ δαίλι,
τρέμπουζες λυγρὰ φῶς ἀπὸ τ' ἄχρὸ καντήλι.
Στὸ μαῖο τὸ μαντήλι σου, στὰ καστανὰ μιλλιά σου,
καὶ στὸ μικρὸ πού κράταγες φιοχὴ στὴν ἀγκαλιά σου!

Καὶ καθὼς ἔγενεες αἰμὰ στὴν Παναγιᾶ, μὲ φάνη,
τάχα πὼς ἔβγαζε ἡ Κυρὰ τὸ φωτερό στεφάνι.
Καὶ τὸ περνοῦς ὀλόγουρ σὴ δόλια κεφαλή σου,
καὶ στὴν εἰκόνα σ' ἔμπαζε καὶ οὐ καὶ τὸ παιδί σου!

Καὶ μέσα ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιᾶς τὸ Ἰσκιόφωτο, σὲ λίγο,
σάν δραμα καὶ εἰκόνημα καὶ σένας ἐξαίολο.
Κοιτάζα ποῦτε κατὰ οὐ καὶ ποῦτε τὴν Παρθένου,
ὡς δίου πὰ κ' ἡ Δέσποινα καὶ οὐ: γιγηκατε εἶα

ΚΑΛΑΜΙΑ

Ὁ Κελαμιὰ! Μείνωσα πού σοῦκομα μιὰ μέρα,
τὸ λιγροῦ σου κλώνο.
Τάχα πὼς θὰ μπορῶ νὰ εἰπῶ, σὲ μιὰ γλυκεῖα φλογέρα,
τὸ γέλιο καὶ τὸν πόνο.

Δὲν εἶδα κόρη νὰ γελᾷ, μὲ τὴ δικαίᾶ σου γλῆκα
στῆς χαρυνούλας τῆς θροσιῶ.
Καὶ σὰν δὸς — Μάνα τὸ γιὸ νὰ κλαίῃ — ποιὲ δὲ βροχὰ
σὰ οὐ χυπὴι ἡ κατεβασιὰ.

Μὰ κατὶ ἀκόμα θὰ σοῦ εἰπῶ στὰ κλώνια πού σοῦ λείπει,
νὰ κλαῖν στὴν πόθο ἀγαλιά.
Γιὰ ρωτᾷ τὴν φλογέρα μὲν, πὼς ἔμαθε σὴ λύπη,
θρηπῶντας νὰ οιογελά!

N. Πετμεζᾶς

χοοίξε αὐτὰ τὰ λόγια: < Ὁ θάνατος οὐδὲ περιμένει, ἔπαισιόσου! >
Ἐσπανικὰ ἡ μεγάλη σκὰλα ποῦ ὀδηγοῦσε στὰ ἐπιλόγια ἀντήχησις
ἀπὸ βήματα. Ἡ σιδερένια πόρτα ἀκούστηκε ν' ἀνοίγει βαρειά καὶ
μέσ' στὴν παραζάλη του ἐνόμος πὼς εἶδε νὰ σχηματίζεται στὸν
τοῖχο ἡ οκιά τῆς γιγαντιαίας σιλουέττας τοῦ δήμιου Τριστάν. Ὁ
Νταρμυανὶκὸν σταύρωσε τὰ χέρια του καὶ ἔκλεισε τὰ μάτια του πε-

ριμένοντας τὸν θάνατον. Δὲν περιμένε πολλοί:
— Ζὰν Νταρμυανὶκὸν δοῦξ Ντενεμουρ! ἀκούει νὰ λέει κάποιον
γλυκεῖα καὶ γνώριμη φωνή. Εἶσαι ἐλευθέρου!

Ὁ φυλακισμένο ἐσκίτησε ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἔρριξε
ἐνα ἀφρημένο βλέμμα τριγύρω του καὶ ἐνόμος πὼς βλέπει ὄνειρο.
Ὁ Κάρλομος ἦταν ἔμπρός του ἄλλ'. Ὄχι συναταλμένο, ἀτόμος,
προφυλακτικὸς, κατηφῆς ὅπως ἄλλες φορὲς ἀλλὰ ἤσυχος, ἀτάρα-

χος. Μιλοῦσε καὶ περιπατοῦσε σάν αὐθέντης. Πὼς εἶχαν ἀλλάξει
τὸ πράγμα οὐδὲ τόσο λίγη διάστημα! Εἶταν περιστοιχιζόμενος ἀπὸ
ἀπὸ κομψῆς κυρίες τῆς τιμῆς καὶ εὐγενεῖς ἱππὸτας, ἀπὸ ἀλοῦ-

σους, ὑπασπιστὰς, θαλαμηπύλους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἄλλοι σάλευσαν
ἀναμμένους πυρσοὺς καὶ ἄλλοι πετούσαν τὰ καπέλλα τους στὸν
ἄερα.

— Ζήτη ο νέος Βασιλεὺς μας, φώναζαν ὄλοι.
— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Κάρλομος ὁ ὀδοδός, ὁ Θεὸς μὲ ἔκανε
πρὸ μιᾶς ὥρας ὀρφανὸν καὶ βασιλέα. Δοῦξ Ντενεμουρ, συγχώρεσε
τὸν πατέρα μου.

Καὶ στραφόμενος στὴν ἀκολουθία του, εἶπε:
— Νὰ γαλαστῆ ἄμέσως αὐτὸ τὸ κλουβὶ καὶ νὰ πεταχοῦν τὰ
κομμάτια του στὸ Λεῖψρι. Δὲν θέλω νὰ μείνη κανένα ἴχνος, οὔτε
καμμιᾶ ἀνάμνησις ἀπ' αὐτό...

Μετάφρ. John William Chasseaud

ΣΙΔΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΩΝΙΑ

E. N.

Ἐκλεκτὴ μεταξύ τῶν ἐκλεκτῶν. Μιὰ ἀνατροπὴ ἑξαιρετικὴ καὶ
μόρφωσης πού διακρίνεται ἡ ἐπίδοσις φημισμένο ἑυρωπαϊκοῦ
σχολείου τὰς σπουδὰς τοῦ ὀποίου συνεπλήρωσε μὲ παρακολούθη-

Ἡ Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἡ παρελθοῦσα ἐβδομὸς εἶχε τρεῖς χορευτικὰς δεξιώσεις χά-

— Ἐξαιρετικὸς ἦτο ὁ δοθεὶς χορὸς εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν Προσβείαν
ἐπὶ τῆς ἐκαιρίας τοῦ γατόπλου τοῦ Ἰαπωνικοῦ ἀτόλου. Αἰ εὐρύχο-

— Παρετρόθη Ἰσπανοῦχορὸς ἐξαιρετικὴ, χορὸς μὲ ἀνεξάντητον
ἀντροῖν προετάρθη μέχρι ποσῶν ὀρῶν. Τὸ κλυκεῖον τέλειον, τὸ

— Ἐπὶ τῆς δεξιώσεως ἦσαν ὁ Ἐπιτετρασιμμένος τῆς Ἰαπωνίας
Κουροσίω καὶ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀζάντε τοῦ πρώτου γραμματέος, μίαν

— Παρετρέθησαν ὁ πρωτοπόνορος κ. Κονδύλε. ὀλόκληρον τὸ
διπλωματικὸν σῶμα, κ. καὶ κ. Α. Μιχαλακοπούλου, κ. καὶ κ. Γ.
Καφαντήρη, κ. καὶ κ. Ἰακ. Νενοσιπόνθη, κ. καὶ κ. Ν. Μικηδὸν του-

— Ὅμοιες ἐμφανίσεις κ. Ζολοκίωτα τουαλέττα λευκὴ παγιέττε,

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον γορευτικὴ ἀπογευματινὴ δεξιώσις ἐπὶ
Ἰαπωνικὸν πλοῖον <Τεσίμο>. Ἡ ναυαγία ἦτο θαυμασιὰ διακο-

— Μετὰ ἦρρισε ἑσηοτότατος χορὸς μέγιστος κ. μ. ὀπότε
οἱ κεκλημένοιν ἀπεγώγησαν ἀποῦ ἡ μπάντα ἐνέκρουσε τοὺς ἐθνικὸς
ἤμους Ἑλλάδος καὶ Ἰαπωνίας.

— Τοὺς κεκλημένοιν ἐθέχοντο ὁ Πρίγκιψ Φουζιμι καὶ ὁ ναυα-

— Κεκλημένοιν ἦσαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ὁ
κ. καὶ ἡ κ. Π. Ἀποστολιδῆ, κ. καὶ κ. Δ. Κουντουριώτη, κ. καὶ κ.

— Τὸ Τροσκαντερό τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐπτάκατος πύα-

— Βοδυνὴ ὀσοῦτ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην πρὸς τῶ κ. καὶ
τῆ κ. Ἀποστολιδῆ ἡ οκιοδίσπεινα ἔφερε λίαν κομψὴν τουαλέττα
βελουδινη ροζάτο. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων κ. καὶ δις Σκανοβῆ

Ἡ Μονταίν

ΟΙ <ΣΚΙΕΣ> ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΑ

Ἐπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Ζηκᾶκη ἐξεδόθη εἰς δευτέρου ἐκ-

μας κ. Λάμπρου Πορφύρα <Οἱ Σκιε>.